

Ενότητα 6^η

Η ομορφιά δεν είναι το παν

Εὐμεγέθης ἔλαφος ὥρα θέρους
διψῶν παραγίνεται
ἐπὶ τινα πηγὴν διαυγῆ καὶ βαθεῖαν
καὶ πιών ὅσον ἤθελεν
προσεῖχεν τῇ ἰδέᾳ τοῦ σώματος.
Καὶ μάλιστα μὲν ἐπήνει τὴν φύσιν τῶν κεράτων

ὡς κόσμος εἶη παντὶ τῷ σώματι.

Ἐψεγεν δὲ τὴν λεπτότητα τῶν σκελῶν
ὡς οὐχ οἴων τε ὄντων
φέρειν πᾶν τό βάρος.
Ἐν ᾧ δὲ πρὸς τούτοις ἦν,
αἰφνιδίως ἀκούεται ὑλακὴ τε κυνῶν
καὶ κυνηγέται πλησίον .
Ὁ δὲ ὥρμα πρὸς φυγὴν
καί, μέχρις ὅπου διὰ πεδίου ἐποιεῖτο τὸν
δρόμον,
ἔσώζετο ὑπὸ τῆς ἀκύτητος τῶν σκελῶν.

Ἐπεὶ δὲ ἐνέπεσεν εἰς πυκνὴν καὶ δασεῖαν ὕλην,

ἐμπλακέντων αὐτῷ τῶν κεράτων ἑάλω,
μαθὼν πείρα
ὅτι ἄρα ἦν ἄδικος κριτὴς τῶν ἰδίων

ψέγων μὲν τὰ σώζοντα,
ἐπαινῶν δὲ τὰ προδόντα αὐτόν.

Ἐνα μεγαλόσωμο ελάφι σε εποχὴ καλοκαιριοῦ,
καθὼς διψούσε, φτάνει κοντὰ
σε κάποια καθαρὴ καὶ βαθιὰ πηγὴ
καὶ, αφοῦ ἤπια ὅσο (νερό) ἤθελε,
παρατηροῦσε τὴ μορφὴ τοῦ σώματός του.

Καὶ κυρίως ἐπαινοῦσε τὴ φύση τῶν κεράτων
του

με τὴν ἰδέα ὅτι αὐτὰ ἦταν στολίδι γιὰ ὅλο το
σῶμα του.

Αντίθετα, κατηγοροῦσε τὰ λεπτὰ τοῦ πόδια,
ἐπειδὴ, κατὰ τὴ γνώμη του, δὲν μπορούσαν
να ἀντέξουν ὅλο το βάρος του.

Καὶ ἐνῶ ἀσχολούνταν με αὐτὰ,
ξαφνικὰ ἀκούγεται γάβγισμα σκυλιῶν
καὶ κυνηγοὶ το πλησιάζουν.

Αὐτὸ ἀρχισε νὰ τρέχει ορμητικὰ, γιὰ νὰ ξεφύγει
καὶ, ὅσο ἔτρεχε σε ομαλὸ ἔδαφος,

σωζόταν ἀπὸ τὴν ταχύτητα τῶν ποδιῶν του.

Ὅταν ὅμως ἔφτασε σε ἀδιαπέραστο καὶ πυκνὸ
δάσος,

ἐπειδὴ του μπλέχτηκαν τὰ κέρατα, παγιδεύτηκε
καὶ ἔμαθε ἐξ ἰδίας πείρας

ὅτι πράγματι ἦταν ἄδικος κριτὴς τῶν ἀτομικῶν
του γνωρισμάτων,

γιὰτὶ κατηγοροῦσε αὐτὰ που το ἔσωζαν,
ἐνῶ ἐπαινοῦσε αὐτὰ που το προδῶσαν.